

SDH Třebsko, Sezona 2012

Hasičský ples SDH Třebsko, 21.1.2012

Je nad slunce jasné, že by spousta z Vás, kteří jste se této slávy nezúčastnili, chtěla vědět všechno, co se na této slávě událo. Ovšem není zcela jasné, jak lze takovou slávu popsat tak, aby bylo zmíněno vše důležité. Musíme tedy opomenout to méně důležité a věnovat se věcem více důležitým. Především bylo důležité přijít včas a obsadit dobrá místa. To se nám povedlo tak napůl. Přišli jsme pozdě, pan vrchní organizátor Josef Dušek nás na to významně upozornil a přidělil nám jeden stůl tam, jeden tam a jeden támhle napříč sálem. Ale po delších manévrech Víťa přišel na to, že když ty tři stoly srazíme a umístíme je hned před pódium, budeme moci sedět všichni pohromadě a ještě na nejlepším místě, za což mu patří velký dík. Dále bylo důležité (nejdůležitější) počkat na zastupitelky nejhezčího dívčího hasičského týmu v ČR, které předem přislíbily účast a během večera pak naslibovaly ještě spoustu dalších věcí, tak jsme na ně teda zvědaví! Pak bylo důležité zatančit si s těmi, které si to hodně zasloužily, popřípadě jim to bylo dlužno. (Nebudu říkat kdo, s kým, jak, proč, kde atd., není to důležité.) Poté bylo důležité přespolním vysvětlit princip pomerančové volenky, což tedy nebylo vůbec jednoduché.. :D Důležité ovšem bylo, jak pomerančová volenka dopadla! Co se ke mně dostalo, tak nejlépe si vedla právě jedna slečna z SDH Bezděkov pTř., na což jsem na byl několikrát upozorněn. :D A to jsem si zadělal na problém, neboť jsem si výklad pravidel trochu upravil a řekl, že nejlepší vyhrává. Poté, co ji pořadatelé nevyhlásili jako výherkyni, byl jsem v maléru, protože z mého výkladu pravidel "nedopatřením" vyplynulo, že za první místo výherkyně obdrží ještě hlavní cenu, diplom a medaili. Sám se postarám o to, aby se vše dalo v co nejbližší době zpětně do pořádku a na příští rok jistě zajistíme vyhlášení vítězek na prvních třech místech. Dále byla velmi důležitá tombola. Výherců bylo spoustu a cen také, navíc, lístky se prodávaly po pětikačkách, takže šly na dračku. Kdo vyhrál první cenu nevím, ale vím, že mnou vlastnoručně vyráběná perníková chaloupka zůstala ve Třebsku. (Uvedu popis, ten je důležitý: Chaloupka byla celá z výborného perníku, zdobená bělostnou cukrovou polevou. Při její tvorbě jsem se nechal inspirovat typickou eternitovou střechou a také tvrdou a nehostinnou přírodou s třeskutými mrazy a častými sněhovými srážkami. Nechybí funkční komín, aby si paní domácí mohla upéct případnou návštěvu. Paní domácí však není doma, takže šťastní majitelé mohou být v klidu.) Další cena, o kterou byl velký zájem (whisky), putovala do Staré Vody. Pak už nevím. A stejně to není důležitý :D

Výroční schůze IX. okrsku, 25.2.2012

Stručná zpráva z výroční schůze valné IX. okrsku, která se konala v Paňáčkovně ve Věšíně: Vypadalo to asi jako na výroční schůzi u nás, jen se nám navíc dostalo i čestného uznání v podobě diplomu :) .

O putovní erb města Rožmitál pTř., 21.4. 2012, 1. místo

Dobrý den, vodě vodu! První závod letošní sezóny byl tradičně na rožmitálském autobusovém nádraží a i letos se vše podařilo podle našich představ. Sluníčko svítilo akorát, větříček foukal o něco

více, ale protože foukal do zad, nevadilo to a dalo se toho využít ke zrychlení běhu směrem dopředu. Tuto šanci jsme nepromarnili a poryvů větru jsme využili tak dobře, že jsme na přibližně sedmdesátimetrové trati získali náskok přibližně šesti vteřin a kousek na druhé družstvo v pořadí. Musím ještě podotknout, že některým z nás je to frajerský hasičský oblečení tak trochu volnější, tak jsme se taky chvilku báli, aby nás ten průvan z toho oblečení nevycucnul, ale to se naštěstí nikomu z nás nestalo :)

Základní kolo v PS, Rožmitál pTř. 12.5.2012, 1. místo

Na základní kolo PS jsme přijeli v mírně neobvyklém, ale silném složení! Kdo to už trochu zná, tak ví, že se koná každý rok na rožmitálském stadionu a letos tam bylo taky. Měli jsme tam být v půl desátý, začátek měl být v deset dopoledne. Byli jsme tam radši už před půl desátou, ale začátek byl v jedenáct.. no.. Pak se běhaly hasičské stovky a tam se nám teda dařilo, protože jsme se umístili na prvních třech místech (Víťa, Staník B. a Vašek). A protože se do výsledného času ze stovek sčítají nejlepší tři časy z každého družstva, stovky jsme vyhráli:) Pak jsme se přesunuli na druhý stadion, protože na tom větším se po trávě nesmí běhat ani šlapat (nevím teda, jak to dělají ti fotbalisti, když tam mají 3x týdně tréninky a v neděli zápas, asi se na ně přijdu podívat) a tam se běhaly útoky. Útok jsme šli v pozměněné sestavě, koš měl Víťa, savec Jiřík, strojník byl Fík, na béčkách předvedl slušný výkon MM a pak už to byla klasika. :) Útok to byl hezký, voda šla hezky a sestřik byl v čase 23,6s. Ale bohužel, stalo se něco, co nikdo z nás nečekal.. Pořadovou přípravu jsme nevyhráli my, ale Hutě pTř. No, naštěstí se pořadová příprava nezapočítává vůbec do ničeho, tak to tolik nevadilo. :D Pokusím se sehnat fotky a až budou, tak tu budou.

Noční závody Jablonná, 19.5.2012, 5. místo

Kdo si pamatuje, tak loni jsme na nočních závodech v Jablonné fakt bodovali a to takovým způsobem, že lepší už to být nemohlo. Letos to však bylo úplně obráceně a s klidným svědomím sem můžu napsat, že letos už to vážně horší být nemohlo. Může za to především týpek na rozdělovači, přes kterýho se ani v jednom pokusu nedostala voda dál.. Výsledný výkon byl tedy jasný: 2x "N". Co se týče umístění, tak to ale zase nebylo tak nejhorší, shodli jsme se na tom, že už jsme byli i horší než pátí.. :D Z Jablonné jsme si odváželi i hodnotné ceny a také jeden smutný pohár, který Vašek ihned ztopil, protože si ho zasloužil ze všech nejvíc.. :)

Okresní kolo v PS, 9.6.2012, 2. místo

Bylo nebylo, tak začíná mnohé, ale tohle určitě bylo.. Bylo totiž zataženo, místy oblačno, někde přeháňky a místy bouřky. A právě v tomto počasí jsme se my, tj. SDH Třebsko, vydali do Sedlčan na místní Taverny zápolit o nejvíc nejlepší, čili první, místo v okresní soutěži našeho okresu. Překvapivé že? :D Začalo to jako obvykle, tedy u nás na návsi, obvyklým balením a motáním, a protože to už určitě všichni znáte, tak to nepřeskočím a dodám nevídanou věc. Jeli jsme totiž auty a ne naším závodním speciálem V3S. Škoda, tak jsem se těšil jak budu řídit, když brácha nemohl :D. Jedem dál, a to až na stadion, kam jsme přijeli zhruba pět minut po půl osmý, brácha nás zaprezentoval, dostali

jsme číslo tři a čekali na nástup. Čekání to bylo dlouhé, a tak jsme si ho chtěli stejně jako ostatní zkrátit rozcvičením a vyzkoušením překážek. Nooo a tady to všechno začalo a pak skoro i skončilo, jelikož, nýbrž, protože a kupodivu se stalo to, co se nečekalo. Povedla se mi celkem obstojně bariéra. Řekl jsem si dobrý, jde se to zkusit i s kladinou. Bariéra znovu dobrý a kladina.. nooo, ta byla zkraje taky dobrá, řekl bych že i víc než to, ale ten konec, ten se prostě nějak nepovedl a Víťa ležel.. Nevím jak, nevím proč, asi jsem si blbě šlápnul na sbíhací prkno.. Každopádně doletěl až na zem... Když jsem si uvědomil, co se stalo, řekl jsem si dobrý, to půjde... Následovalo postavení, nejdřív na obě nohy, a pak jen na pravou, protože na levou to prostě nešlo ... Dobrý to nebylo... To mělo za vinu, že jsem musel vynechat mou nejoblíbenější disciplínu, na které jsme nejen touto zásluhou totálně pohořeli a tudíž tady vyzdvihnu jen našeho rekordmana, který nás podržel nad vodou! Čas 20, 73s, který pro náš tým dokázal vyběhnout Honza Trčka z Bezděkova, byl v našem týmu nejlepší a legendární :D. Po tomhle výkonu a také potom, co jsme nevěděli, jestli vůbec dáme dohromady tým na útok, neboť pořadatelé si to celý zpřeházeli a to co se mělo běžet první se běželo poslední a to co se mělo běžet poslední, se běželo první. Nakonec se ty stovky protáhly a na útok stihl dorazit i Vojta, bez kterého by to nešlo ani náhodou. Na útok už jsem se cítil „fit“, neboť moje noha mezitím „vsákla“ půl flaštičky alpy, a tak byla asi trochu opilá a bolest jí nevadila. Každopádně jsem to pojistil dvěma vrstvami fáče od Štěpána Plavce (mnozí si ho pamatují z loňska, byl s námi na kraji :D). Jak to dopadlo? Noha útok přežila a to bylo dobré znamení. A abych nemluvil jen o své noze, protože to by bylo na dlouho, mám tu dalšího adepta na zviditelnění. Brácha Jirka, náš nový běčkař. Nevím, jak při útoku vystartoval ani jak běžel, vím jen to, že se zasekl na základně, neboť mě Martin M. pověřil ať si ho pohlídám a až pak dám vodu. Tudíž, když jsem kouknul z kádě ven a Jirka byl ještě na základně, trochu mě to překvapilo a tak jsem mu dal trochu času. Pak už nevím, ale co říkal druhý brácha, který ze zdravotních důvodů neběžel, tak prý běžel jak o život. Čili asi dobře. Zbytek taky dobrý a čas 20,20s tomu odpovídal. Následovaly štafety, měli jsme mít dvě, ale potom, co se Pepa dozvěděl, že by tam musel být až do čtyř, tak prásknul tričkem o zem, až to zadunělo, pak ho zvednul a pak prý šel vysvětlovat rozhodčím něco o etiketě, jsme měli jen jednu. To proto, že Pepa s etiketou nepochodil a odjel. Ale alespoň jedna štafeta tam zůstala, ta lepší samozřejmě. :D. I když nevím jestli jsem se do ní s mou nohou mohl také řadit.. Každopádně to už nešlo změnit a tak jsem se do ní zařadil. Kousnul jsem se a řekl si, že buď to doběhnu, nebo to dolezu. Naštěstí jsem doběhnu a i Radkovi Trochovi, který mi předával štafetový kolík, jsem skoro utekl. Před Radkem v této štafetě dominovali ještě Standa pravej a Standa levej. Každopádně to byla celkem dobrá štafeta, při které jsme se umístili na druhém místě s časem 62,30s. No a jak celkově? Celkově „krásný“ druhý místo s 10 body. Pak jsem se my, co jsme zůstali, vyfotili. Sem patří dík Báře ze Suchdola za pořízení fotek. Že nevíte o jakou Báru se jedná? No přece ta Bára, která Vojtu i se spacákem vytáhla loni v Nezvěsticích do půlky hřiště :D. Pak už následovala jen cesta domů, při které jsme se zastavili nejdříve na Rynečku na zmrzlině (rybízová a čokoládová) a poté ve TřebSKU na limče (malinovka a žlutá). Toť konec.. Mějte se, smějte se a někdy ahoj. Víťa

Hoděmyšl 4.5.2012, 1. místo

Děckáá, jak už bývá tento den zvykem, ani letos tomu nebylo jinak, a tak jsme se sešli všichni pěkně v půl dvanáctý (všichni tam měli být, ale byl jsem tam jen já a pan Dušek) na návsi před naší hasičskou zbrojnicí, abychom se sbalili a vyrazili do Hoděmyšle. Tam jsem řídil já a zpátky taky já, ale to už předbímám. Když jsme dojeli, zaparkovali a vybalili (a i zde trochu předbímám, protože vybalovat se nikomu nechtělo a tak jsme vybalovali až před útokem), zakempili jsme na základně číslo dvě a čekali

a čekali. Mezitím přijeli i ostatní družstva (celkem 11 mužů a 6 žen) a i oni vybalili. Pak byl nástup, kontrola mokrosti hřiště, které opět nezklamalo a bylo opět slušně podmáčené. Dokonce tak, že náš strejda Pavel všechny trumfnul a ukázal to, co jsme ještě neviděli. Dokázal totiž dát palec a ten prst vedle palce k sobě tak, že tam měl jen pidiškvíru, kterou, při správném stačení mokrého trávníku nohou, vždycky vystříknul pěkný vodotrysk. Bylo to HUSTÝ! Jo, abych nezapomněl, na nástupu se velení našeho týmu ujal pan Dušek, který vylosoval číslo jedenáct, takže jsme na vybalování měli času dost. Když se to ale přiblížilo, konečně jsme se vybalili, každý si smotal tu svojí hadici a mohlo se jít do louže. Vlastně na start, který byl v louži. Výstřel. Výstřel nebyl, bylo mávnutí praporkem s pokynem „Ted“, ale to se jen domnívám, protože jsem vyběhl když vyběhli ostatní, protože jsem na pana startéra neviděl a ani jsem ho nijak extra neslyšel. Koš napotřetí, pan Dušek na místě, levému Standovi upadlo „C“éčko a celkově tedy nějakých 18:21s, což znamenalo průběžné první místo před favorizovanými kluky z Líchov. Doběhali ostatní, přestávka a na řadu přišly druhé pokusy a s tím i jedenáctá, čili naše, startovní pozice. Znovu mávnutí, běh, asi všechno v pořádku a čas něco kolem 17:59s a upevnění prvního místa, z čehož měl největší radost kdo? No přece pan Dušek a my, neboť jsme věděli, že se budeme mít celý rok zase čím mýt, neboť kdo to ještě neví, tak v Hoděmyšli je zvykem dávat vítězi litr březového šamponu, čímž jsem se přesunul už k vyhlášení, kde se naše doufání změnilo ve skutečnost a ten šampon tam opravdu pro byl. Pak tam bylo ještě 8 lahví piva a pohár. Vlastně dva. O cestě domů už jsem psal, takže už mi nezbývá nic jiného než poděkovat fanouškům ze Švédska (Charles a Max), z „Bezděkova“ (Hanka, Kája a Bára) a pak taky domácím a všem ostatním, které nebudu jmenovat. Páááá. Víta P.S. Fotky budou !

Starý Rožmitál, 14.7.2012, 4. místo

Kdo tam byl, ten to viděl, kdo tam nebyl, neviděl, ale možná uvidí, i když není o co stát. Stalo se totiž tohle. Přijeli jsme, nastoupili jsme, vylosoval jsem devítku, tedy místo úplně ze všech poslední, a pak jsme čekali. Bylo to dlouhý čekání, až tak dlouhý, že nás to vůbec nebavilo. Pak začalo pršet, Vojta se bál, že mu zmokne savec, ale já mu říkal, že to bude dobrý. Proto řekl, že když mu zmokne savec, tak je to moje vina :D. Jako bych já mohl za počasí.. Když jsme přišli na řadu, složili jsme si to a odstartovali, tak nejdřív nešla voda, a když potom šla, tak u pravýho proudu prdlo „C“éčko, takže u mě (ano, byl jsem levém proudu) čas něco kolem 19:50 s a u Standy pravýho „N“ko. Následovala ukázka policejního zásahu a bez přestávky druhé pokusy... A tak jsme zase čekali.. A čekali jsme opět dlouho, dokonce tak dlouho, že jsem si za volantem naší Vejdy ustlal a usnul :D. Druhý pokus.. Voda zase pomalejší (prý máme moc velkou tréninkovou kád') a pak prostřík u mě na proudu.. Čas 18:12 a čtvrté místo. Radost jsme z toho neměli, ale stalo se.. Asi už to posvícení letos nebude.. / Vyhlášení.. Krásné dorty tam měli, ale jen pro holky, a tak nás alespoň trochu těšilo, že jsme o něj nepřišli :). Co naplat, domů jsme jeli s diplomem, česnekovým salámem, keramickým hrnečkem s emblémem Rožmitálu a možná ještě něčím, na co jsem zapomněl. Papík a třeba zase někdy příště. Víta.

O putovní pohár SDH Třebsko, 18.8.2012, 1.místo

Kdysi dávno, před mnoha a mnoha dni se ve Třebsku díly věci nevidané.. Začalo to přípravami a končilo vyhlášením. Ale to už přeskakuju o pár dní dopředu.. Dne 18. srpna se vedle místní návsi, za třepenou hospůdkou a na trávníkách k tomu, konal již Xtý ročník O pohár starosty obce Třebsko, kde

jsme podle očekávání všech měli nastoupit v hojném počtu dvou družstev.. Jedno mělo být ve složení strejda a synovci a to druhý mělo patřit holkám.. Ale, holky se dva dni před soutěží rozpadly a tak jsme obhajovali zase jen my. A teď k samotné soutěži.. Začalo to hezky, bylo hezky a my měli hezké číslo „1“. Natankovali jsme speciálně upravenou rychlou směs do naší stříkačky, strejda ji navrčel a už se jelo na start.. Naskládali jsme si to, namydli jsme si to (nechtějте vědět čím) a odešli jsme na start. Výstřel. A už se běželo.. Já, čili Víťa, byl na trojáku, Jirka na savcích a nejmladší synovec, čili syn byl na postu „B“éček. Útok to byl moc hezký a dokonce se všem zdál dost pomalý, ale čas 16:11s svědčil o opaku. Byli jsme rádi, dokonce dost rádi a druhým útokem jsme chtěli dát patnáctku.. Následovaly další družstva, jejichž pořadí a ani přesný počet si už nepamatuju, ale vím, že tam byly například týmy z Vysoké, Starého Rožmitálu, Vranovic a pak taky nějaká družva spadající do kategorie „ŽENY“. Následovaly druhé pokusy.. Zase my, zase hezký a čas 16:01s neodpovídal mému zamotání do bécěk.. Zase další týmy.. A konec! Třebsko opět vyhrálo! A to je konec mé řeči! Pa.

Memoriál J. Neumana, 25.8.2012, 1.místo

Narysov.. To je takový pojem že není co k němu psát, a tak to tedy zkrátím. Soutěž začínala přesně v 13:00 a my měli sraz u hasičárny asi chvíli po 12:30.. Byl jsem tam v tu dobu sám. Pak přišel asi ve 12:45 Vojta! a chvíli po něm Standa Š., Pavel a Pavel přišli spolu asi 4 minuty před jednou a brácha a Standa B. dorazili až na místo. Ono to tak moc nevadilo, protože to začalo stejně až před druhou. Nástup. Vylosoval jsem jedničku a vyměnil ji za 11ctku (?). A tak jsme čekali. Nevím co se přesně během toho čekání dělo, protože já neměl moc povídkou a tak jsem si ustal v „našem“ autě Praga V3S. Když jsem pak vylezl, chvíli tam posedával a pak.. Pak se to stalo. Po Verče M. lezla housenka. Nebyla to ale ledajaká housenka. Byla to MAXI housenka. Pak jsme se připravili, odnesli si to na „přípravnou základnu“ a pak na tu normální. Rozhodčí dal pokyn ke startu, následoval pozor a teď a už jsme běželi. Do kádě jsem se trefil. Jak by ne, když je velká jak dva svařené huntíky. Pavlík taky bécčka roztáhl jak se sluší a patří a i ti na „začátku“ byli tam, kde měli být a tak sestřelili v čase 16,11s. Následovalo zase čekání, chvíli se v týmu šušovalo něco o tom, že to na podruhé proházíme a uděláme „Lálá útok“ ale pak z toho sešlo, a tak jsem si šel zase ustlat. Když v tom jsem dostal zprávu z Bezděkova, že holky jsou vicemistryně ZČHL roku 2012. Přejme jim to! Pokračovalo čekání a pak zase my.. Chtěli jsme dát tu patnáctku, ale plány zhatila únava.. Respektive únava materiálu, čili vylomení zubů na spojce u mašiny a na protikusu „B“éčka. Takže zase bez patnáctky... Následovalo opět čekání a když se dlouho nic nedělo, šli jsme udělat nástup sami.. Stoupili jsme si tam a nic! Tak taky se nemůžeme moc divit, když jsme tam byli tři.. Každopádně jsme opět vyhráli, pak jsme se vyfotili a odjeli. Pa :)

Brdská liga Namnice, 15.9.2012, 16,2s 8.místo

Ahojahojahoj :) Opět s menším zpožděním, ale o to víceji Vás všechny vítám při čtení dalšího článku s napínavým dějem! Tentokrát to bude příběh výpravný a dobrodružný, už jen proto, že BL je soutěž na kterou jsme se vydali letos poprvé a byli jsme hodně zvědaví, co nás tam čeká. Netajili jsme se ani tím, že jsme chtěli ukázat nějaký lepší výsledek. Co se týče přípravy, snad jsme na nic neopomněli, natrénováno jsme měli a tak jsme se jen těšili, až uvidíme, co v nás je. Na start jsme nastupovali jako dvanáctí a po celkem pěkném útoku jsme měli čas 16,2s (LP 15,6s). Nebyl to čas nijak zázračný a

trochu jsme se báli, abychom se do play-off vůbec dostali, ale všichni říkali, že se dostanem a tak jsme se dostali:) Do rozstřelu jsme šli z 5. místa spolu se Zalužanami. Měli jsme je na lopatě, kluky červený, ale ta jedna naše hadice u mašiny byla proti, vzala to zpátky, stáhla s sebou borce na rozdělovači a brčka už to měli daleko.. Standát na pravém se ještě trefil, ale Standson na levém proudu stříkal ještě asi půl minuty a pak to taky vzdal.. Trochu nás to mrzelo, ale pak nám frajerky, co nám fandily, řekly, že to bylo dobrý a ať nebrečíme, tak jsme teda nebrečeli :D. Celkem nám to stačilo na 8. místo, víno a štrůdl :) Pak jsme tam ještě chvíli pobyli a pak už jsme taky jeli domů.

Běh hasičů do Svatohorských schodů, 5. ročník, 22.9.2012, 2., 5. a 7. místo

Tohoto závodu se účastníme každý rok a i letos jsme tam byli. SDH Třebesko vyslalo na tento závod tři soutěžní dvojice - Vít Hanus + Josef Branžovský (několikanásobní mistři a vicemistři tohoto závodu), Václav Hanus + Stanislav Branžovský (v roce 2011 získali bramborovou medaili) a Pavlína Šedivá + Lucie Fialová (2011 - 1.místo). Měli jsme to letos vymyšlený výborně a to tak, že budeme lepší než loni. Že Vít a Pepa to natrou Staráku (2011 - 1. místo) a že Vašek se Standou to natrou Vítovi a Pepovi (to ale Vít s Pepou nevěděli :D). Co se týče soutěže, bylo to nadupaný ještě dřív, než to začalo. Na start se mělo postavit 70 soutěžních dvojic a mezi přihlášenými bylo 5 vítězů dřívějších ročníků. Už to znamenalo, že vyhrát letos nebude nic lehkého. Vít s Pepou běželi jako sedmí, a nahoře měli skvělý čas 4:01.00. Tím se dostali do průběžného prvního místa a už jen čekali, jak na tom budou ostatní. Ale ostatní na tom byli více než dobře! Čtyři dvojice dali čas pod 4 minuty a tak naše jednička skončila až pátá. Vašek se Standou šli na start, když Vít s Pepou byli již třetí. Měli jsme to skvěle naplánovaný, rozjeli jsme to ještě líp a výsledný čas znamenal, že jsme se proti loňsku zlepšili o více než 9 vteřin! To znamenalo, že jsme se oproti loňsku posunuli o tři místa v celkovém pořadí! Ze smradlavého bramborového místa na skvělé sedmé :D. Holky ze Třebeska neobhájily loňské prvenství, ale i tak se udržely na stupních vítězů skvělým druhým místem. :) Samotný závod byl od pořadatelů jako tradičně skvěle zvládnut, za což jim patří velký dík.